Diumenge 3 (A) d'Advent

Text de l'Evangeli (*Mt* 11,2-11): En aquell temps, Joan, quan sentí des de la presó les obres del Crist, enviant-li encàrrec per mitjà dels seus deixebles, li diu: «¿Ets tu el qui ha de venir, o n'esperem un altre?». I responent Jesús, els diu: «Aneu, i anuncieu a Joan el que sentiu i veieu: els cecs hi veuen i els coixos caminen, els leprosos són purificats i els sords hi senten, els morts ressusciten i els pobres són evangelitzats. I benaurat és el qui no s'hagi escandalitzat de mi». Quan ells se n'anaren, Jesús començà a dir a les multituds sobre Joan: «Què heu sortit a veure en el desert? ¿Una canya moguda pel vent? Però, què heu sortit a veure? ¿Un home vestit amb robes delicades? Mireu que els qui vesteixen [robes] delicades són als palaus dels reis. Però, què heu sortit a veure? ¿Un profeta? Sí, us dic, i més que un profeta. Aquest és aquell de qui està escrit: Heus aquí que jo envio el meu missatger davant la teva faç, el qual prepararà el teu camí davant teu.

En veritat us dic: no ha sorgit entre els nascuts de dones un que sigui més gran que Joan Baptista; però el més petit en el regne dels cels és més gran que ell».

© Albada Editorial / evangeli.net

«No ha sorgit entre els nascuts de dones un que sigui més gran que Joan Baptista»

Dr. Johannes VILAR
(Köln, Alemanya)

Avui, com en l'anterior diumenge, l'Església ens presenta la figura de Joan el Baptista. Ell tenia molts deixebles i una doctrina clara i diferenciada: per als publicans, per als soldats, per als fariseus i saduceus... El seu desig és el de preparar la vida pública del Messies. Primer envià Joan i Andreu, avui n'envia d'altres per tal que el coneguin. Van amb una pregunta: «¿Ets tu el qui ha de venir, o n'esperem un altre?» (Mt 11,3). Prou sabia Joan qui era Jesús. Ell mateix testimonia: «Jo no el coneixia, però el qui m'envià a batejar amb aigua, ell em digué: "Aquell damunt el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, aquest és el qui bateja en l'Esperit Sant"» (Jn 1,33). Jesús respongué amb fets: els cecs hi veuen i els coixos caminen...

Joan era de tarannà ferm en el seu mode de viure i en mantenir-se ferm en la Veritat, la qual cosa li suposà l'empresonament i el martiri. Encara en la presó parla eficaçment amb Herodes. Joan ens ensenya a conjuminar la fermesa de caràcter amb la humilitat: «jo no soc digne de deslligar-li la corretja de la sandàlia» (Jn 1,27); «Convé que ell creixi i que jo minvi» (Jn 3,30); l'alegra que Jesucrist bategi més que ell, ja que es considera solament “amic de l'espòs” (cf. Jn 3,26).

En una paraula: Joan ens alliçona a prendre seriosament la nostra missió a la terra: ésser cristians coherents, que se saben i actuen com a fills de Déu. Hem de preguntar-nos: —¿Com es prepararien Maria i Josep per al naixement de Jesucrist? ¿Com prepará Joan els ensenyaments de Jesús? ¿Com ens preparem nosaltres per a commemorar-lo i per a la segona vinguda del Senyor al final dels temps? Doncs tal com deia sant Ciril de Jerusalem: «Nosaltres anunciem la vinguda del Crist, no solament la primera, sinó també la segona, molt més gloriosa que aquella. Ja que aquella estigué impregnada pel sofriment, però la segona portarà la diadema de la divina glòria».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Joan era una veu provisional. I quan li van preguntar: ‘Qui ets?’, respongué: ‘Jo sóc la veu que crida en el desert: Aplaneu el camí del Senyor!’. Què vol dir: Aplaneu el camí, sinó: ‘Penseu amb humilitat’?» (Sant Agustí)

- «L’Església, aquest diumenge, anticipa una mica l’alegria del Nadal, i per això es diu “el diumenge de l’alegria”. I l’alegria del Nadal és una alegria especial. És una alegria serena, tranquil·la, una alegria que acompanya sempre al cristià. Fins i tot en els moments difícils. El cristià, quan és autèntic cristià, mai perd la pau» (Francesc)

- «‘Després que Joan fou empresonat, anà Jesús a la Galilea, predicant l’Evangeli de Déu: S’ha complert el temps’, deia, i ‘és a prop el Regne de Déu’; ‘convertiu-vos i creieu en la Bona Nova’ (Mc 1,15). ‘Per a complir la voluntat del Pare, el Crist va inaugurar el Regne del cel sobre la terra’. La voluntat del Pare és ‘elevar els homes a la comunió de la vida divina’. Ho fa aplegant els homes entorn del seu Fill, Jesucrist. Aquest aplec és l’Església» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 541)